

"Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt,
en Ik zal u rust geven;
neemt mijn juk op u en leert van Mij,
want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart,
en gij zult rust vinden voor uw zielen;
want mijn juk is zacht en mijn last is licht."

Mat. 11:28-30

Een persoonlijk getuigenis

Begin 1968 ben ik, na een dramatische periode in mijn leven, tot geloof gekomen. Als tiener had ik veel vragen over mijn leven. "Waar kom ik vandaan?" "Waar ga ik naar toe?" "Wat is de zin van mijn leven?" Vragen die sudderen in de harten van vele mensen. Haast fanatiek heb ik geprobeerd de leegte in mijn leven te vullen. Ik bestudeerde de grote wereldgodsdiensten, bezocht allerlei sekten en groepen en zocht de zin van het leven in relaties. Maar hoe meer ik probeerde de leegte in mijn leven te vullen, hoe groter die leegte werd. In die tijd liep ik stage op de reclameafdeling van een chocoladefabriek. **Mijn baas** in die studio **was een christen**. Op een dag zei hij tegen mij: "Leo, ik geloof dat er maar één antwoord is op de vragen in jouw leven en dat is een persoonlijke relatie met God door Zijn Zoon Jezus Christus." Dat ergerde mij zeer. Ik dacht: "Vent schiet op, ik heb echte problemen, geef mij ook een echt antwoord." Ik kon niet geloven dat Jezus Christus, iemand die 2000 jaar geleden geleefd heeft, een antwoord zou kunnen geven op de vragen in mijn moderne leven. Mijn baas was echter 'vervelend'. Iedere keer wanneer ik hem ontmoette, sprak hij over '**zijn**' Jezus. En hoewel ik niet geloofde wat hij zei, was ik toch jaloers op hem. Hij had een zekerheid en een levensvreugde waar ik echt naar hunkerde. Uit nieuwsgierigheid heb ik toen een Bijbel gekocht. Voor het eerst in mijn leven ben ik de Bijbel gaan lezen. Al gauw bleef ik steken bij Matthéüs 11:28. Die uitspraak van Jezus zette mijn leven op z'n kop.

Eens op een avond had ik weer in de Bijbel gelezen. Ik was zo onder de indruk van de woorden van Jezus dat ik naar buiten ging om die woorden te verwerken. Die avond heb ik tegen God gezegd: "God, als U echt bestaat wil ik U leren kennen. Vanavond geef ik U een kans om Uzelf aan mij te bewijzen. Ziet U daar die lantaarnpaal staan? Als U echt bestaat en als U belangstelling hebt voor mij, laat die lantaarnpaal dan nu omvallen." Er gebeurde helemaal niets. Ik geef echter niet zo gauw op. Ik zei tegen God: "Ziet U daar die boom staan? Als U echt bestaat en als U belangstelling hebt voor mij, laat die boom dan nu bloeien." Dat gebeurde in januari 1968. Het was hartje winter. De boom bloeide niet. Diezelfde avond liep ik voorbij een kerk. Ik dacht: Misschien kan God mij alleen maar horen als ik in een kerk ben. De kerk was echter op slot. Teleurgesteld ben ik voor de kerk op de trap gaan zitten. Ik huilde als een klein kind. Ik zat volkomen vast in mijn leven. Op dat dieptepunt in mijn leven kwamen de woorden van Jezus terug in mijn gedachten:

"Kom tot Mij en Ik zal je rust geven."

Ik begreep toen dat ik nog maar twee mogelijkheden had: uit het leven stappen of mijn leven radicaal overgeven aan Jezus. Toen ik mij dat realiseerde, ben ik naar mijn kamer gerend en op mijn knieën gevallen. Daar heb ik het uitgeschreeuwd tegen God: "Ja God, ik wil tot U komen, geef mij alstublieft rust." Dat eenvoudige, eerlijke gebed was het begin van een nieuw leven.

Ieder mens heeft een eigen verhaal te vertellen over de relatie met God. Dat verhaal hoeft niet dramatisch te zijn, het moet wel echt zijn.

Zijn Baas was een christen, iedereen wist dat, hij sprak altijd over 'zijn' Jezus.

Dat was de aansturing voor deze man om de bijbel te gaan kopen omdat hij **jaloers was. Dat is wat wij moeten zijn: 'Christengetuigen', altijd van de Here Jezus getuigen, waar en hoe is niet zo belangrijk! Weten de buren het al en de bakker en de garagehouder? Onze vrienden moeten het ook weten, je kunt niet vervelend genoeg zijn. Tja, deze man vond het ook vervelend dat zijn baas er altijd over sprak. Hij kon niet begrijpen dat iemand die twee duizend jaar geleden geleefd heeft hem nu zou kunnen helpen. **Ja, nu wel!****

Jezus leeft voor diegene die Hem zoekt, halleluja.